ГОД II. ВАРНА, 12 НОЕМВРИ 1910 ГОД. БРОЙ 35

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:
за България годиш. . 6 л.
за 6 мѣсеца . . . . . 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 мѣсеца . . . . . 4 л.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира: до редакцията на в-къ „Свѣткавица“ — гр. Варна.

СВѢТКАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСѢКА НЕДѢЛЯ.

Издатель-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

Библиотеката
Тукъ

За обявления се плаща:
80 ст. на първа страница и 50 ст. на четвърта страница за гармонденъ редъ.

За обявления на съдеб- пристави се плаща на дума.

Непла... сма не се при...тъ
Рѣсописи не се връщатъ.

Георги Желѣзковъ
бивши държавенъ адвокатъ,
се установява на частна практика въ Варна. Писалище на ул. „Ташъ йолу.“ Води и защищава дѣла прѣдъ всички сѫдилища въ царството.

КУРСЪ ПО ДАМСКИ ДРѢХИ.
Отъ 15 т. м. откривамъ едногод. курсъ по горни и долни дамски дрѣхи. Желающитѣ да посѣщаватъ курса да се отнесатъ лично до менъ 4 уч. 5 линия № 10.
М. Матѣева.

Многоуважаеми Г. Г.
Слѣдъ специализирането си въ Виена по художествената фотография, — се установявамъ въ градъ Варна и наредихъ ателието си по най послѣднитѣ изисквания на фотографското изкуство, което отворихъ за публиката отъ 1 априлъ т. г. подъ фирмата
I Модерна художествена
ФОТОГРАФИЯ
находяща се въ жгловото високо здание на улица „Прѣславска“, срѣщу хотелъ „Парижъ“.
Г. г. граждани, въ ателието ми портретитѣ ще се изработватъ на I-во качествена истинска платина — Коледругъ, Гумидругъ и Матова книга, а така сѫщо ще приемамъ портрети за уголѣмяване отъ всѣка величина, до дваметра фамилни групи, сѫщо ще изработвамъ портрети по желание — върху копринени, атлазени и др. платове, които ще позволяватъ да се ператъ.
Г. г. граждани, посѣтете ателието ми за да се увѣрите че другадѣ неможите намѣри подобна артистична изработка която ще задоволи и най-взискателния посѣтитель.
Посѣтете ателието ми, за да се увѣритѣ още, че не трѣбва за напрѣдъ да изпращате портрета си за уголѣмяване въ странство, защото тукъ ще имате по солидна изработка.
Съ почитание:
Захария П. Жейновъ
Фотографъ.
Сѫщия притежатель на Сливенското ателие „НОЖАРОВЪ“.

Продава се кѫща едноетжна, съ двѣ стаи, салонъ, и антре, дворно мѣсто 400 кв. метра, въ индустриалния кварталъ, до фабриката на Ст. Мушановъ.
За споразумѣние до М. Борошовецъ, кръчмаръ.

Д-ръ Никола Трановъ
бившъ членъ на Софийски Аппелативенъ Сѫдъ
АДВОКАТЪ
Писалище улица Сливница,“ домъ Папанчевъ.

Търговци! Рекламирайте стокитѣ си въ в. Свѣткаивца

По бюджета.

Едно отъ най-важнитѣ и най-сѫществени права на народното прѣдставителство е това: да контролира дѣлата на правителството касателно приходитѣ и расходитѣ на държавата. За голѣмо съжаление, на народнитѣ прѣдставители никогашъ не се е давало възможность да упражнятъ добросъвѣттно това свое право. Работитѣ въ Народното Събрание вървятъ сѫщо както бѣ и при режима на стамболиститѣ. Когато наближи срока за закриване на сесията, чакъ тогава се вниса бюджета и, на бърза рѫка, въ двѣ три нощни засѣдания се претрупва и прѣкарва. А това е недостолѣпно за единъ парламентъ, който има претенцията да изразява народната воля. Спопняме си лютитѣ и справедливи критики на днешнитѣ управници отъ опозиционно врѣме; тѣ бичуваха най-безпощадно своитѣ прѣдшественници, за гдѣто отнимаха на народното прѣдставителство правото на контролъ. Бѣше се създала легендата, че само демократитѣ сѫ хората на законностьта, че само тѣ сѫ въ състояние да пестятъ и правилно израсходватъ народнитѣ срѣдства. Тригодишното управление на демократитѣ обаче опроверга и тази тъй широко распространена легенда. Както стамболиститѣ прахосваха безжалостно народната пара, сѫщото вършатъ и демократитѣ. Както първитѣ претупваха бюджета въ двѣ три нощни засѣдания — безъ да може да се разгледа и проучи основателно отъ народнитѣ прѣдставители — сѫщото вършатъ и вторитѣ. А това е най тѣжкото прѣстѫпление, което може да се извърши спрямо народа и неговитѣ материални интереси. Спорѣдъ закона за отчетностьта по бюджета, създаденъ при режима на Прогресивно-либералната партия, бюджетитѣ на отдѣлнитѣ министерства трѣбва да се внесатъ въ министерский съвѣтъ за раглеждание не по късно отъ 20 септември; а общия приходо-расходенъ бюджетъ на държавата трѣбва да се внесе въ Народното Събрание не по късно отъ 25 октомври. Демократитѣ, които си деряха гърлата по стъгди и мегдани, най-жестоко порицаваха беззаконията и неправдитѣ, сами вършатъ най-тѣжко прѣстѫпление спрямо народнитѣ интереси. Нито въ миналитѣ години, нито въ тази сесия, тѣ не сѫ испълнили повелението на закона за отчетностьта. 25 октомври мина отдавна, събранието засѣдава вече единъ мѣсецъ, но бюджета още не е внесенъ. А това потвърдява още единъ пѫть сложилото се въ народа непоколѣбимо убѣждение, че демократитѣ сѫ най-долни лъжци и фанфарони, че тѣ твърдѣ малко се грижатъ за народнитѣ интереси. Когато се обсъжда и критикува тѣхната дѣятелность, на първо мѣсто трѣбва да се посочва това флангрантно погазвание на закона за отчетностьта, който законъ тѣ никога не сѫ съблюдавали и прилагали. Но тѣхната пѣсень е испѣта; единственната мисъль, която днесъ занимава тѣхния неуравновѣсенъ умъ, тя е: да се понарадватъ още малко на властьта, която материално ги закрѣпи въ ущербъ на държавната хазна. Наближава деньтъ, когато тѣ ще даватъ смѣтка за своитѣ нечестиви дѣла, а най-вече за явното погазвание на дѣйствующитѣ въ страната закони.

Шаренъ свѣтъ.

На гости у демократитѣ.

Ето вече три години демократитѣ управляватъ страната. Тѣ дадоха първенство на лѫжата и демагогията прѣдъ всички човѣшки добродѣтели. Слѣдъ като управляваха три години врѣме, тѣ забравиха прѣдизборнитѣ си обѣщания, та намѣриха за необходимо въ Варна да призоватъ на съветъ избирателитѣ си, за да си изкажатъ болкитѣ и имъ припомнятъ онова, което имъ обѣщали прѣди три години, което отъ много прѣтрупана работа забравили да изпълнятъ. Явилъ се единъ зарзаватчия и бѣдняка наивно си разправѣлъ за зарзавата — поискалъ отъ демократитѣ да направятъ законъ, съ които да се забрани внасянето на моркови и рѣпа отъ Цариградъ. Демократитѣ обѣщали. — Тъкмо, когато и други щѣли да си изказватъ болкитѣ, дигналъ се шумъ, демократитѣ я оцапали, събранието имъ било прѣвзето.

Демократитѣ, слѣдъ лъжата и демагогията, докараха холерата. Нима Ви е чудно! Наредиха карантина, и пѫтницитѣ сѫ пускани веднага отъ парохода; даже не имъ знаятъ имената. Сега търсятъ въ Провадия единъ

турчинъ съ едно око, който билъ заедно съ измрѣлитѣ отъ холера. Така ми разправя единъ добъръ приятель. Наредили демократитѣ карантина, назначили персонала и всички медикаменти и инструменти, като пристигна г-жа холерата, разтърсили се и се указало, че само карболова киселина и варь нѣмало; всичко друго било готово за борба съ почтенната госпожа. Въ послѣдния си съвѣтъ демократитѣ рѣшили да обѣщаятъ нѣщо и на холерата, като я помолятъ да не идва още. Тѣ ѝ обѣщали да я поканятъ да дойде слѣдъ като се прекара водата и електричеството и се направи новия хотелъ и като чужда поданница, щѣли да я допуснатъ да играе хазартни игри.

По чистотата на града ни, демократитѣ наредили команди които да ходятъ по нужда гдѣто завърнатъ, да хвърлятъ нечистотии на извѣстни опрѣдѣлени мѣста; по-главни пунктове: въ канала при моста край града по шосето за Евксиноградъ; надъ моста до морската градина, край брѣгътъ на морето до консулскитѣ кѫщи; въ търговската житна пияца, подъ зданието на Бр. Генови, гдѣто вече е посѣтила холерата и въ външния нужникъ на Землед. Банка.

Ханътъ, който е посѣтила холерата, е обкрѫженъ съ аташирани къмъ нея стражари. Приятелитѣ ѝ турци, гости на хана, си почиватъ съ лули въ устата, и чакатъ съ нетърпѣние да имъ доведатъ турчина съ едното око отъ Провадия.

Въ общината, демократитѣ сѫ наредили образцовъ редъ. Назначили сѫ най-избрани чиновници, които посрѣщатъ гражданитѣ съ усмивка, съ поклони и ставане на крака. Въ туй отношение особенно се отличаватъ нѣкои писари. Тукъ свободата си е получила най високото проявление. Помощникъ кмета заповѣдва на разсилния; послѣдния му възразява съ единъ демократически падарски жестъ. Началникъ заповѣдва на подчиненъ; послѣдния отговаря Диогеновски. Ето единъ дѣйствителенъ разговоръ: Подсекретарь заповѣдва на писарь: Захвани да работишъ тази работа, която е по важна“. Писаря, безъ да става правъ: ще видимъ; подсекретаря „Ако нѣмашъ врѣме вземи я свърши и дома си, и остави другата работа, или остани тукъ да работишъ по късно“; писаря: „Абонирай ме на гостилница и ми донеси единъ юрганъ“. Подсекретаря си отива сконфузенъ отъ присѫтствующитѣ.

Въ гимназиитѣ и прогимназиитѣ демократитѣ проявиха още по свободенъ жестъ. За учители тѣ не искатъ вече никакъвъ цензъ. Нѣкои отъ по старитѣ, които не търпятъ тогози и оногози отъ силнитѣ и ни дѣцата имъ, справедливо пищатъ двойки, тѣ сполучиха да ги изгонятъ, като хора на реакцията. Нарѣдиха свои хора, а най-вече отъ камбанаритѣ. Нѣкои вече прѣподаватъ историята споредъ материалистическото и разбиране, безъ сами да я разбиратъ. Но демократитѣ сѫ си запазили и нѣкои архаизми; тѣ дръкатъ и по нѣкои учители, които сутринь, по пѫтя за училището се отбиватъ другадѣ.

А за спомѣнъ отъ минали режими сѫ запазили и по нѣкоя старинна редкость. Запазили сѫ единъ, който минава за добъръ литераторъ и познавачъ особно на биографитѣ и пѫтешествията. Този литераторъ, макаръ и въ опозиция, гледа да подкрѣпи приятелитѣ си писатели, свои съпартизани като прѣпоржчва на ученицитѣ си да си купятъ и четатъ най-хубавото българско съчинение на Р. В Радевъ: „Пѫтуването ми по южнитѣ страни,“ и да не четатъ второстепеннитѣ: „До Чикаго и назадъ“ отъ Ал. Костантиновъ За учителитѣ по рисуване другъ пѫть ще кажемъ нѣщо.

Въ сѫдилищата, вратитѣ се отварятъ широко за силнитѣ на деня адвокати Тамъ тѣ се намиратъ като у дома си. А най-лесно е за сега да се снабдява човѣкъ съ крѣпостни актове. Идѣте при нѣкой демократъ и ще видите. И митницитѣ да посѣтимъ ли? Нѣма нужда; тамъ всички сте ходили. Особенно е интересна санитарната карантинна власть. Който не е запознатъ, да иде и види.

Другитѣ учрѣждения ще посѣтимъ другъ пѫть и пакъ ще побѣседваме.

Хроника.

Холерата въ Варна.

На 28 т. м., идящъ отъ Цариградъ съ парахода „България“, пристигналъ е въ Вирна нѣкой си Фейзи Хасановъ, родомъ отъ с. Хърсово-Разградско Безъ да пази нужната карантина, той е билъ дезинфекциранъ и пустнатъ въ града. На 29 с. м. тъй се е установилъ за пренущуване въ хана „Ерзерумъ“ заедно съ други пѫтници, тоже идящи отъ Цариградъ. На 30 сѫбота зарань, Хасановъ е смѣталъ да замине съ Русенс. тренъ за *родното си село обаче почувствалъ* се не расположенъ, и отложилъ пѫтуването си за другия день. — Недѣля. На другия день, болѣстьта, вмѣсто да премине, усилила се още повече и Хасановъ рѣшилъ по какъвто и да е начинъ да си върви. Гърчейки се отъ нетърпими стомашни болки и почти въ несъзнание, той билъ каченъ на една каруца и отведенъ на гарата!... за голѣмо щастие, обаче до като холерика прѣстигне на гарата, Русенския тренъ съ двѣ минути по-рано вече потеглилъ и болния билъ отведенъ обратно въ хана. Веднага било телеграфирано въ Хърсово на сина му, който още сѫщата вечерь прѣстигналъ въ Варна. Между това Фейзи Хасановъ се превивалъ отъ стомашни болки и сутренята на 1 ноември въ неуписуеми болки и адски мѫки той е издъхналъ. Съгласно турскитѣ обичаи, единъ старъ турчинъ, който е прѣспалъ съ болния въ една стая, му е прѣвързалъ краката съ една кърпа, но за тъзи си суевѣрна услуга и той е станалъ жертва на този безмилостенъ човѣшки бичъ. Прѣзъ врѣме на боледуването лѣкарь не е билъ повиканъ. Единъ ходжа, който билъ повиканъ слѣдъ смѫртьта, е отишелъ въ общината за погребаленъ билетъ. Усъмнен? за скоропостижната смѫрть, санитарната власть не е издала билетъ за погрѣбение до като не се прегледа трупа на починалия.

Сѫщия день трупа е билъ аутопсиранъ отъ трима лѣкари: Окр. лѣкъръ Д-ръ Живковъ. Д-ръ Экатаровъ и бактеріолога Д-ръ Докторовъ. Отъ аутопсията се открили нѣкои признаци на холера, но положителни резултати не сѫ били получени, затова часть отъ червата и изпражнията сѫ биле подложени на бактеорлогическо изслѣдвание, отъ което се е констатирало болестьта „азиатска холера.“ Веднага били взети най строги мѣрки, за локализиране на болестьта: всички, отъ два дена прѣспали въ този ханъ пасажери сѫ биле изолирани, дезинфекциранъ е цѣлия ханъ и околностьта му, изгорени сѫ почти всички вѣщи на холерика и въ стаята въ която е пуѣспалъ. Трѣхъ на лупата на всички подобросъвѣстни вѣсникари, които по единъ безсъвѣстенъ начинъ обвиниха санитарната власть въ бездѣйствие. Съ рискъ на живота си, тѣ, лѣкари и фелдшери сѫ употрѣбили всички срѣдства: физически и морални, само и само за локализиране на опасната болѣсть И благодарение на тѣхния трудъ, можемъ вече съ положителность да кажемъ, че холерата е побѣдена въ самия ханъ „Ерзерумъ.“ До сега имаме всичко три случая, отъ които два сѫ смѫртни, а единия е почти на оздравѣване. Всички останали пѫтници отъ хана „Ерзерумъ,“ сѫ принесени въ болницата „Царевевъ Николовъ и тамъ сѫ изолирани; хана тоже е изолиранъ и възможно е да вѫде опожаренъ. Населението е съвършенно спокойно, аслъ нѣма причини да бѫде разтревожено, както безбожно лъжатъ нѣкои еже дневни вѣстници, съ очевидната цѣль да възбуждатъ аларма и да печелятъ по-вече пари.

Изъ рѣчьта на г. Д-ръ Радевъ.

Русенския в. „Свободна воля“ дава подробенъ отчетъ за станалото на 24 октомври политическо събрание. На това събрание, посѣтено добрѣ отъ Русенскитѣ граждани, сѫ взимали думата добрѣ извѣстнитѣ на българското общество оратори г. г. Д-ръ Ал. Радевъ и Д. Христовъ. По липса на мѣсто, извличаме само два пасажа отъ рѣчьта на г. Д-ръ Радевъ; ето ги:

„Азъ ще се спрѣса нѣколко черти въ общото управление на страната. Не искамъ да говоря за законодателнитѣ черти на демократическото управление; не сѫ многото закони за истинското благоденствие. Липса отъ закони нѣма, а отъ добросъвѣстно управление. Ний имаме стари закони: напр. законитѣ за окр. управители и окол. началници, за окржж. съвѣти, които сѫ много добри, но не се прилагатъ и затова не сѫ принесли никаква полза. Кой окол. началникъ е изпълнилъ закона? Ако околийскитѣ началници би изпълнили закона, би настѫпило едно благоденствие въ страната, но за съжаление, тѣ по нищо не се различаватъ отъ турскитѣ кърсердари; тѣхното прѣдназначение е само едно: да покровителствуватъ дребнитѣ партизани въ селата, като имъ създаватъ гешефти. Отъ управлението на стамболиститѣ каква разлика има управлението на демократитѣ? Разликата е само тая, че стамболовиститѣ имаха смѣлостьта да не криятъ онова, което вършатъ, а демократитѣ криятъ. Вмѣшателството въ правосъдието чрѣзъ назначаване и покровителствуване свои партизани, не се прѣмахна Демократитѣ не се постараха да прѣмахнатъ това, че на сѫдилищата не се влияе. Разликата между партизани и непартизани не се прѣмахна. Прѣмахна се, но подъ едно условие, *ако давашъ рушвети.*

Въ управлението се е промъкнала корупцията, която дѣйствува подкожно, неусѣтно, и ако я оставимъ така, катастрофата скоро ще се яви. Тия недъзи, които сѫ се вмъкнали въ нашия политически животъ дѣйствуватъ разрушително и ний трѣбва да търсимъ начинъ за прѣмахването имъ. Ето картината на вѫтрѣшното управление.

Личния режимъ. Той е боевия конь, на който ѣздатъ отъ нѣкое врѣме партиитѣ въ България. А страктно погледнато, дефиницията на личния режимъ е: изземание властьта отъ ржцѣтѣ на други лица Надмощието на короната и фактическия поглъщанието на властьта е личенъ режимъ. Потрѣбно е да се отнеме тая власть, защото законитѣ го диктуватъ и защото ний мислимъ, че тамъ гдѣто народа взема участие въ управлението има успѣхъ. Царя трѣбва да има, своята власть ни по вече ни помалко отъ това, що му е

ПОДЛИСТНИКЪ

ИЛЮЗИЯ

Воленъ прѣводъ отъ френски.

Свършихъ правнитѣ науки твърдѣ младъ и се върнахъ дома. Азъ изучавахъ тия науки по сѣмейни традиции, а не че имахъ нужда. И наистина, родителитѣ ми притѣжаваха богати имения, съ още по богати приходи, и нѣмаше защо да се отдавамъ на адвокатска практиса.

Като отидохъ отново въ Парижъ, азъ попаднахъ между хора на моята възрасть, гдѣто веднага узнахъ кои сѫ обожаванитѣ херойни на деня. Споредъ общото мнѣние, нѣмаше по-красива г-ца отъ единственната дъщеря на графъ де-Беленьозъ; нашия другарь Гонтранъ ѝ поискалъ ржката, но тя го отблъснала съ подигравка и казала, че никогашъ не би се оженила за такъвъ младъ човѣкъ. Гонтранъ ми разправи, че Елена де Беленьозъ — по-руса и по-красива отъ женатa на Менелая — имала като тази послѣднята вкусъ къмъ извънредното и тя би се оженила само за оня, който би съумялъ да я прѣлъсти съ нѣщо оригинално и невиждано.

Отъ три години насамъ не бѣхъ виждалъ Елена, защото бѣхъ въ Парижъ за да се готвя за изпитъ. Тя бѣше вече пораснала, 18 годишна очарователна мома, съ всичкитѣ прѣлести на тѣзи божественни създания, които се намиратъ въ пролѣтьта на живота. Тя ме знаеше като младо момче, а сега бѣхъ обрасналъ съ брада и мустаци.

Сѣмейството Беленьозъ живѣеше на 20 километра отъ нашата вила и не влизаше въ кржга на интимнитѣ приятели; съ тѣхъ се виждахме на рядко. Но за туй пъкъ въ менъ се породи мисъльта да завладѣя Е ена,

За да я виждамъ, азъ често отивахъ на черква въ тѣхното село; найсетнѣ азъ толкова се влюбихъ въ нея, че постоянно въздишахъ и тичахъ по полето.

Мъченията ми щѣха да се продължаватъ дълго врѣме, ако случайностьта не бѣше ми дошла на помощь. Въ единъ вѣстникъ прочетохъ обявление, че се търси учитель по литература за една мома; отъ адреса веднага узнахъ, че това се касае за Елена; вижда се, че баща ѝ пожелалъ да се допълни нейното възпитание Въ обявлението се казваше, че учителя трѣбва да бѫде на една опрѣдѣлена възрасть и че уроцитѣ си трѣбва да започне прѣзъ октомврий.

Планътъ ми бѣше съставенъ веднага; азъ отидохъ въ Парижъ да намѣря професора Марсилакъ, който бѣше ми челъ лекции по литература. Азъ му обяснихъ моитѣ намѣрения и той се съгласи да ме прѣпоржча на г. Беленьозъ като човѣкъ съ талантъ, навършилъ близо 40 г, готовъ да прѣподава уроци на г-ца Елена.

Графа приѣ направеното прѣдложение Родителитѣ ми съгласиха да се установя за нѣколко мѣсеци въ Парижъ и азъ се постарахъ да намѣря всички срѣдства за да застарѣя; азъ оставихъ брадата и косата си да растатъ, турихъ си очила и започнахъ да вземамъ уроци у единъ китайски жрецъ.

Когато се прѣдставихъ у г. Беленьозъ, снабденъ съ дипломата на единъ приятель, графа ме намѣри за твърдѣ младъ; но нали книжата ми бѣха редови, той нѣмаше какво да каже.

И тъй, менъ ме прѣдставиха на Елена като четиредесеть годишенъ господинъ, сериозенъ, много ученъ и азъ можахъ да прѣподавамъ уроци по литература на ангела на моитѣ мечти, въ присѫтствието на една стара гувернантка, за щастие малко глуха, която се приструваше, че лекцитѣ ми много ѝ се нравятъ.

Цѣлото ми сѫщество бѣ обхванато отъ огънь. Разказвайки историята на трубадуритѣ, азъ разказвахъ своята. Азъ бѣхъ Роланъ, рицарь, поетъ, азъ бъзкръсвахъ въ Мюсе и азъ умирахъ отъ любовь въ повече отъ двайсеть

дадено и народа ефикасно да си управлява. Ето вече 20 и повече години, властьта у насъ е била все въ едни ржцѣ и се раздава само за коперийни интереси. Най печална картина на пашия неуспѣхъ е личния режимъ и безъ организация той не може да се прѣмахне. Не по дилетантство да се числите къмъ партиитѣ, а по дългъ къмъ отечеството, само тамъ е нашето спасение.“

Отшелничеството на Толстоя.

Послѣднето рѣшение на Толстоя да прѣкара останалитѣ дни на живота си въ нѣкой манастиръ раздвижи цѣлото мисляще человѣчество. Прѣди да напусне ясна Поляна, Толстой оставилъ писмо до жена си съ слѣдьното съдържание: „Условията, въ които живѣя, сж въ пълно противорѣчие съ идеитѣ, които съмъ проповѣдвалъ. Азъ не мога да живѣя по дълго врѣме така и не ще се завърна, дори и ако се издири мѣстото гдѣто отивамъ на почивка.“ Когато графиня Толстой прочела това писмо, тя изгубила съзнание. До толкова тя се наскърбида, че прибѣгнала къмъ самоубийство, като се опитала на два пжти да се удави.

Споредъ получените сведѣния, Толстой се настанилъ въ манастиря Шамардинскъ, близо до града Козелскъ. Постжпката на Толстоя разно се коментира; философскитѣ и религиозни кржгове я удобряватъ безъ всѣка резерва. Но повечето хора съжаляватъ, че той се откъсва отъ живота, на когото толкова голѣми услуги е принесълъ. На всѣки случай, Толстой олицетворява въ себе си великата славянска душа, която вѣчно е обзета отъ идеала за пожертвуването и себеотрицанието въ полза на ближнитѣ.

По този случай, единъ виденъ руски публицистъ дава слѣдния характеристиченъ портретъ на великия бѣглецъ: „Всичко въ характера на Толстоя достига титанически размѣри. Веднъжъ като ловецъ той е прѣстоялъ часъ и половина подъ лапитѣ на една мечка, която билъ ранилъ. Могълъ е прѣди години да изпива просто фантастични количества питие. Като играчъ, той е ужасявалъ своитѣ съпартенери съ голѣмитѣ суми, които е залагалъ. Войникъ, той съ радость влѣзълъ въ 4-ий бастионъ, нареченъ „бастионъ на смъртьта“ прѣзъ врѣме на севастополската война и съ тѣги разсмивалъ всички. Благородникъ и землевладѣлецъ, той насади градини вредъ около Ясная Поляна. Той надминава всички съ своята активность както въ спортоветѣ, така и въ литературата. Надаренъ съ феноменална паметь и живъ умъ, той винаги бѣше готовъ да води споръ на каквато и да е тема. И наредъ съ това, той напомня дѣте, което обича да се занимава съ прости игри, бързивъ е като дѣцата и не устоява прѣдъ изкушение да парадира прѣдъ тѣзи, които го посѣщаватъ за първи пжть“.

Толстой починалъ.

Послѣднитѣ телеграфически извѣстия донесоха печалната вѣсть, че великия писатель и философъ Толстой се е поминалъ. Извѣстностьта на Толстоя е всемирна, неговото име се носи по всички кжтове на земното кълбо. И едва ли ще се намѣри щогодѣ интелигентенъ човѣкъ, който да не е вкусилъ отъ високата духовна наслада за да прочете нѣщо изъ многобройнитѣ толстоеви съчинения. Френския парламентъ е вдигналъ засѣдание въ знакъ на почитъ къмъ великия смъртникъ. Сжщото е направила и руската Дума, по прѣдложение на прѣдсѣдателя ѝ г. Гучковъ.

Името на Толстоя ще остане записано съ златни букви въ човѣшката история; той бѣ слава и непостижима гордость не само за славянството, но и за цѣлия човѣшки родъ.

Миръ на прахътъ му!

Мѣлничарски фалитъ прѣдъ сжда.

Многошумното дѣло по фалита на Варненското Мѣлничарско Дружество е насрочено за разглеждане отъ Варненский Окржженъ сждъ на 11, 12 и 13 т. м.

Въ идущия брой ще дадемъ подробности.

Безплатни ученически трапезарии.

Комитетътъ на братството по издържане безплатнитѣ ученически трапезарии умолява почитаемитѣ г. гражданки и граждани да присжствуватъ на общото му годишно събрание, което ще се състои на 14 т въ Недѣля въ 10 часа сутриньта въ у-ще „Св. Наумъ“ съ дневенъ редъ:

1. Отчетъ за състоянието на трапезаритѣ.
2. Докладъ на контролната комисия за дѣлата на комитета.
3. Бюджето-проекта за 1910 1911 г.
4. Изборъ на новъ комитетъ.
5. Разни.

Отъ гр. Балчикъ.

—Балчишката депутация, която бѣ въ София за да ходатайствува прѣдъ правителството за направата на пристанище въ Балчикъ, откриване на слѣдственъ участъкъ и отпущане на градската община солницата, се завърна. Единъ неинъ членъ ни разправи, че депутацията била много любезно приета отъ всички министри и че правителството било рѣшило да удовлетвори исканията на балчишкитѣ граждани.

—Образувано е ново акционерно дружество въ Балчикъ съ капиталъ 100. х. лева подъ название „Довѣрие.“ Общото учредително събрание на акционеритѣ на 31 м. м. избрало за членове на управителния съвѣтъ г. г. Бл. Кирчевъ, Пл. Сжбевъ, Хр. Стефановъ, Мустафа мехмедовъ и Г. Станчевъ.

Писмо отъ града.

До почитаемата редакция на в. „Свѣткавица“ — Тукъ.

Г-нъ редакторе,

Доста факти се изнесоха изобщо въ печата и въ частность отъ вашия вѣстникъ, за грубитѣ поредки на тукашнитѣ „интелигентни-органи на демократичната полиция, които добрѣ характеризиратъ отношенията ѝ спрѣмо гражданитѣ. Съ факта, който по долу Ви излагамъ, нѣмамъ намѣрение да занимавамъ обществото съ моята личность. Но азъ смѣтамъ, че дългъ е на всѣки гражданинъ да протестира чрѣзъ печата за всѣка грубость и несправедливость отъ страна на полицията, защото само по тоя начинъ може да се поправи и уреди най важниия институтъ въ страната ни, който ужъ е поставенъ да пази честьта, живота и имота на гражданитѣ но, който съ своитѣ необмислени постжпки твърдѣ често върши обратното.

Днесъ, 5 т. м. около 2.30 ч. слѣдъ обѣдъ, дохожда страшия стражаръ отъ III у-къ, заедно съ единъ младши, въ рабдтилницата на К ожухаровъ гдѣто работя, и съ единъ грубъ тонъ ми съобщава, че ималъ нѣщо да ми кажи, затова да съмъ излезалъ вънъ. Казахъ му, че ако частно има да ми казва нѣщо, да ми каже безъ да излазямъ и напускамъ работата си. Обаче за голѣма моя изненада, този „интелигентенъ-уличенъ възпитаникъ почва да крещи: „защо се противишъ? върви“ и почна да ме блъска. На въпроса ми, защо, по заповѣдь на кого, арестуванъ ли съмъ, викатъ ме нѣйдѣ ли, въ участъка, или градоначалството, този „демократически“ полицаи продължаваше да ме блъска и тика къмъ вратата, безъ да ми обясни че съмъ арестуванъ, и безъ да ме остави да си облека горнята дрѣха. Благоразумието въ менъ и моитѣ другари отъ работилницата, бѣ причина да не му дадемъ единъ урокъ, който би помнилъ за прѣзъ цѣлъ животъ. Азъ съмъ ималъ доста случаи на съприкосновение съ полицейскитѣ органи прѣзъ врѣме на най силното вълнение на реакцията, но такова грубо и безобразно отнасяние, не бѣхъ видялъ Закараха ме въ III у-къ, гдѣто бѣхъ обискиранъ безъ да присжствува градски агентъ, както изисква закона, и заедно съ намѣреното, ме откараха въ градоначалството. Трѣбваше да се чака пристигането на градоначалника за да прѣгледа намѣреното и ме изслѣдва. Едвамъ слѣдъ това разбрахъ, че всичкото това разкарване било слѣдствие намѣреното невинно мое писмо въ единъ арестуванъ работникъ, обваненъ въ участие на нѣкаква си анархистична акция. Слѣдъ обяснението и въ последствие новия обискъ правенъ въ квартирата ми, тоже безъ градски агентъ, бѣхъ пуснатъ на свобода.

Азъ не отказвамъ правото на полицията, ако има сериозни улики за участието на нѣкого въ какво и да е прѣстжпление, да вземе мѣрки, каквито и диктуватъ обществените интереси, но нима грубостьта и тласканицата сж необходими? Нима бѣ необходимо неоставянието ми да се облека? Напротивъ вънъ отъ предата която ми се прави въ случая, като ме излагатъ на прострудя и рискъ да видя болестьта си усложнена, но възможно бѣ, че именно онова, което дирятъ въ менъ, да бѣ въ горнята ми дрѣха! Но това може да прави само единъ невежа старши стражаръ, който не се различава по нищо отъ своитѣ аркадаши прѣди 40 год. турскитѣ афиета и чауши Много пъти въ разни градове полицията се е мжчила да създава анархисти и анархистични акции. Не знамъ това да ли не е единъ такъвъ опитъ и на тукашната: Може би има нѣкой, който завижда на славата на прочутия Бълевъ? . . . .

На добъръ му часъ тогава!

Варна, 5/XI 910 г. М. Стефановъ
(Раб. прѣдставитель въ труд. комитетъ)

Дружественни.

Прѣдставитѣль и инспекторъ аквизиторъ на застрахователното Д-во „Балканъ“ е назначенъ варненеца Панайотъ М. Чехларовъ.

Прогр.-либерално бюро въ Добричъ.

На 31 й м. октомври т. г. прогресиститѣ въ гр. Добричъ имали общо събрание за прѣизбиране ново градско бюро Слѣдъ като старото бюро е дало отчетъ за своята дѣятелность, пристжпило се къмъ избирание на ново бюро съ тайно гласоподаване и, въ резултатъ, билъ е избранъ слѣдующия съставъ: Прѣдсѣдатель: Миндо Марчевъ, подпрѣсѣдатели: Андрей Муцевъ и Златю Начевъ, секретаръ Димитръ Стояновъ, Касиеръ Александръ К. Хавезовъ, дѣловодитель Илия Друмевъ и членове—съвѣтници: Петръ Армутлийски, Юрданъ Миковъ Димитръ Вълчевъ, Флори Т. Левовъ, Иванъ Д. Ашиковъ, Антула Бака-

---

поеми, разказани прѣзъ деньтъ. Елена доста се възхищаваше, но при все това тя не гледаше съ спокойни и довѣрчиви очи. Понѣкога азъ фабрикувахъ стихове, ужъ да ѝ покажа какъ трѣбва да се съчинява, и всѣкога тѣзи стихове възхваляваха Елена, една руса Елена, която се втурваше къмъ развълнуваното море съ Парижа. Азъ четяхъ тия стихове съ такова душевно увлѣчение, че старата гувернантка си протягаше ушитѣ за да чуе само сполучливитѣ ритми, но не и възторженитѣ мисли. И камъка би се трогналъ отъ моитѣ излияния, но моята ученичка оставаше безчувственна; тя ме изглеждаше плахо и сетнѣ се отдаваше на своитѣ мечти. Когато я запитвахъ за нѣщо, тя едва помръдваше устнитѣ си за да отговори.

При все това, моитѣ уроци подѣйствуваха върху ней, това се виждаше; нѣкога странитѣ ѝ се зачервяваха, сетнѣ побледняваха, но това не бѣше за менъ, а за героя на разказа. Когато ме погледнеше, живия прѣдъ нея герой, тя като че ли се боеше да не бжде смъмрена за нескромни помисли.

На късо, въ нейнитѣ очи азъ не бѣхъ единъ влюбенъ! Какъ да се надвие подобна индеферентность? Азъ започнахъ да заболѣвамъ! Малко по малко азъ изоставихъ хитроститѣ, убръснахъ брадата си и младостьта ми стана толкова явна, че граса ме прѣпоржчваше на приятелитѣ си като единъ феноменъ. Но менъ не щѣше да ме е ядъ, ако Елена бѣше разбрала всичко това Азъ ѝ дадохъ да разбере, че не за пари, а отъ любовь, отъ ужасна и безумна страсть се заловихъ за тази работа, която не подхождаше на моето положение.

Тя не ми поиска никакво обяснение: мойто описание я заинтересува безъ да я трогне, и навѣрно тя мислѣше, че романа на моя животъ ме е застарилъ още повече. Единъ пжть, като ѝ разправяхъ тази история, тя отговори:

— Вие трѣбва да сте много нещастенъ!

— О, ако знаяхте, вие, която сте толкова добра!

— Една млада мома, каза тя скромно не знае наистина . . . азъ схващамъ вашитѣ терзания . . . Печално, и на такава възрасть!

Моята възрасть? Какво искаше тя да каже? Не ме ли намираше тя още доста възмжжялъ?

Нейнитѣ думи се въртѣха въ главата ми и слѣдъ нѣколко дни, възползуванъ отъ отсжтствието на гувернантката, азъ паднахъ въ краката на моя идолъ.

— Елена, извикахъ азъ, скжпа Елена!

Тя като че ли остана безчувственна и ме гледаше съ състрадателно умиление.

— Бѣдний ми г-не, каза тя, не се екзалтирайте така, не се мжчете!

— Но, помолихъ азъ, разберете ме вече!

Този начинъ на разбиране ѝ се видя доста комиченъ и по устнитѣ ѝ за игра усмивка:

— Е добрѣ, разбирамъ ви . . . да, разбирамъ ви. Оттеглете се въ вашата стая и идете да си починете; човѣкъ на вашата възрасть се уморява при толкова вълнения.

— О, казахъ азъ, да прѣстанемъ тази игра; само за васъ азъ се прикривахъ и прѣдставлявахъ кчто учитель. Извинете тази измама: азъ ви обичамъ отъ дълго врѣме!

Азъ се изправихъ и ѝ целунахъ ржката.

Тя отскочи назадъ и влѣзе въ стаята: азъ не я послѣдвахъ.

Слѣдъ единъ часъ графа ме повика; азъ му открихъ своята стратегия и чистата любовь, която питаяхъ къмъ Елена.

Беленьозъ бѣше духовитъ човѣкъ и се смя отъ сърдце и душа.

— Добрѣ, каза той, азъ самъ ще защитя вашето дѣло прѣдъ Елена; отстранете се малко и всичко ще чуете.

Той ми посочи една малка стая, гдѣто азъ се скрихъ. Елена дойде; той ѝ разказа, че азъ заслужвамъ снисхождение, че съмъ синъ на баронъ де Верменкуръ, докторъ на правото, човѣкъ съ богато състояние и пр.

Елена слушаше, а по-вѣрното че не слушаше.

Съ едва здържано душевно вълнение тя каза:

— Никогашъ, татко, никогашъ азъ не ще се съглася да се оженя за единъ старецъ!

ловъ, Илия В. Дойновъ и Стефанъ Аврамовъ.

Слѣдъ този сполучливъ изборъ, събранието е акламирало членоветѣ на бюрото, като имъ е обѣщало своята морална и материяльна подкрѣпа.

По конгреса на запаснитѣ офицери.

Тукашния съюзъ на запаснитѣ офицери, по случай прѣдстоящия конгресъ, е избралъ за свои делегати запасния капитанъ Д-ръ Ст. Маргинъ и запасния подпоручикъ Панайотъ М. Чехларовъ.

В. „Прогресистъ.“

Получихме брой 1 на новия в. „Прогресистъ“, който е започналъ да излиза въ Вратца. Вѣстника се редактира отъ нашия приятель Н. Савовъ. Между другото, в. „Прогресистъ“ си поставя за задача да популяризира исканията и принципитѣ на Прогресивно-либералната партия. Отъ съдържанието на първия брой се вижда, че в. „Прогресистъ“ се списва отлично и заслужава да се прочете отъ всѣкиго. Пожелаваме му сполука и дълъгъ животъ въ трудното начинание.

Ухапани отъ бѣсно куче.

Прѣди 2—3 дни бѣсно улично куче е влѣзло въ кѫщата на Яни Кожухаровъ, чиновникъ въ д-во „Гирдапъ“ и е ухапало всички, които сѫ се случили въ кѫщи, на брой 10 души, включая и Яни Кожухаровъ. Ухапанитѣ сѫ изпратени вчера на лѣчение въ София.

ЖОРЕСЪ и БРИЯНЪ.

Прѣди единъ мѣсецъ въ френския парламентъ станаха шумни дебати около стачката на желѣзничаритѣ. Въ тия дебати най-вече блѣснаха фигуритѣ на всемирноизвѣстнитѣ Жоресъ и Бриянъ.

Ето едно ехо отъ великата борба въ френския парламентъ. Приятели и противници на кабинета адмирирали хладнокръвието, самообладанието и ораторското изкуство на Бриана. Неговия приятель Морисъ Ажамъ, депутатъ отъ Сартъ, се е постаралъ да обрисува краснорѣчието му, като го сравнява съ онова на вѣчния му неприятель, Жанъ Жоресъ. Ето нѣколко рѣда отъ този интересенъ паралелъ:

„Истинската парламентарна рѣчь е тази, която — въ даденъ критически моментъ — обладава събранието, сгрупира распръснатитѣ членове на болшинството, или уголѣмява опозиционнитѣ елементи.

„Такава рѣчь непрѣменно трѣбва да бѫде импровизирана. Оратора, подъ гнета на необходимостьта долавя идеитѣ, които сѫ въ въздуха, замѣсва ги и ги прѣдава въ добъръ редъ. Какъ да не се удивляваме на жестоветѣ на Жореса, *способностьта на когото къмъ* импровизация толкова много се подпомага отъ чудесната му память: човѣкъ би помислилъ, че това сѫ усилията на единъ хлѣбаринъ, който поема тѣстото въ ржцѣтѣ си, раздѣля го, мѣси го, повдига го и най-сетнѣ слага го върху пержза на трибуната; не липсва нито викъ отъ умора, нито потъ, нито подуване отъ врѣмето. Психолозитѣ казватъ, че оратора исхарчва повече мускулна умора за единъ часъ отколкото единъ дърводѣлецъ въ двудневна работа; за да се увѣрите въ истинността на това, не остава освѣнъ да видите г. Жореса, когато слиза отъ трибуната.

„Г. Аристидъ Бриянъ е по спокоенъ, той се разхожда въ малкото мѣсто, съ което разполага; той взема възраженията едно по едно, смачква ги въ нервознитѣ си ржцѣ, събаря ги парче по парче, съ деликатнитѣ жестове на часовникаръ, който разглобява частитѣ на часовника прѣди да го поправи. И, до като испълнява тази красива работа, той поразява своитѣ слушатели съ пѣсеньта на увлекателния си баритоненъ гласъ.

У Жореса, въ моментитѣ на най-страстната ярость, човѣкъ осѣща подготовката. Въ това наистина има дивно искуство, защото гладкостьта е чудесьа; нѣма и грапавини: елегантнитѣ фрази се лѣятъ хармонично и въ пълно завършена форма, готови за стенографията. Отъ врѣме на врѣме, човѣкъ би пожелалъ да види барбаризмитѣ, безмислицитѣ и галиматиитѣ, съ които се украсяваха рѣчитѣ на Берие и Гамбета. Ний обичаме по вече гората при Фонтенебло отколкото оная при Шантили, защото послѣднята е по вече прѣчистена и изгладена.

Краснорѣчието на г. Бриана е еднакво трърдѣ изгладено, но то не издава впечатлението на едно усилие, защото му липсва риторика Образътъ въ него е рѣдъкъ, но затуй то веднага освѣтлява спорния прѣдметъ. Г. Бриянъ е единъ дебатеръ, който винъги умѣе да облѣче аргументитѣ си съ нуждния тоалетъ за да ги украси. Той ги облича като млади скромни дѣвици, съ муселинъ, нѣщо като рокля за 29 лева рисувана отъ Пакенъ.

Г. Морисъ Ажамъ, прѣди да нарисува този красивъ портретъ, поискалъ е нѣкои сведѣния отъ своя моделъ. И ето какво му е отговорилъ г. Бриянъ:

„Азъ съмъ за *импровизацията* (безъ приготовление) *на формата*. Слѣдъ здраво обмислюване на предмѣта, когото ще разглеждамъ или който ми е наложенъ отъ събитията; слѣдъ като претѣгля аргументитѣ за и противъ, и като поговаря върху тѣхъ съ политическитѣ си приятели, азъ се старая — като се кача на трибуната — да запазя мозъка си свободенъ отъ всѣка помисъль за формата и азъ се прѣдавамъ на импровизацията. Приготовлението на формата всѣкогашъ *съмъ считалъ като едно робство за* духътъ, който — затрудненъ отъ грижата да се поддържа литературно съвършенство на рѣчьта-изгубва свободата да си служи съ аргументитѣ, които не е било възможно да се прѣдвидятъ, тия които възникватъ при самото разискване и които най-често сѫ рѣшителни.

„За менъ, политическата рѣчь не е литературно творение, а единъ актъ. Рѣчьта не е направена за да се чете, а за да се слуша. Формата е нѣщо второстепенно; произведения ефектъ, получения резултатъ е всичко. Често пжти, подъ влиянието на околната срѣда, една фраза съдържа повече сила и остроумие; и затова извѣстни ораторски периоди — гладки и съвършенни отъ гледна точка на формата — трѣбва да отстжпвамъ мѣсто на други, противни на граматическитѣ правила. Аристидъ Бриянъ.“

И тъй, г. Бриянъ импровизира. При все това, той остава единъ отъ първитѣ оратори въ френския парламентъ.

Бѫдѫщето на въздухоплаването.

Отъ Едисона.

Слѣдъ десетъ години, хвърчащитѣ машини ще изпълняватъ пощенска служба. Тѣ ще прѣнасятъ еднакво и пжтници. Тѣ ще летятъ съ 160 километра бързина въ часъ. Въ това не може да има съмнѣние. Всичко разумно и възможно ще се изпълни. И отъ търговска гледна точка, хвърчащата машина ще принесе полза.

Пощенскитѣ машини ще бѫдатъ малки, колкото да изпълняватъ тази служба. Колкото по-малки бѫдатъ, толкова по-малко съпротивление ще срѣщатъ въ въздуха. Но тѣ ще бѫдатъ снабдени съ силни мотори и ще летятъ съ голѣма бързина, най-малко 160 километра въ часъ. Даже възможно е да летятъ съ по-голѣма бързина. Въздушното пжтешествие не прилича на онова по земята. Сравнително въздуха прѣдставлява по-малко съпротивление. Дайте двигателна сила на единъ апаратъ и вий можете да достигнете каквато бързина поискате. Но, колкото и бърза да бѫде хвърчащата машина, тя никога не ще носи тѣжъкъ товарь. Тя ще служи на пощата, но не и за прѣвозъ на стоки.

Азъ не удобрявамъ сегашнитѣ аероплани затова, защото тѣ служатъ само за спортъ. И сетнѣ, не всѣкой може да управлява аеропланитѣ. А това не трѣбва така да бѫде. Апарата, който ще се усъвършенствува отъ търговска гледна точка, ще трѣба да бѫде така съставенъ, че да може да се управлява отъ всѣки интелигентенъ човѣкъ въ тихо врѣме, и хвърченето трѣбва да бѫде сигурно, безопасно. Нищо не трѣба да се прѣдоставя на личната сръчность на пилота. Аеропланитѣ ще трѣбва да тръгватъ на опрѣдѣленъ часъ, независимо отъ това какво е състоянието на атмосферата.

Азъ мисля, че человѣчеството ще успѣе да открие нѣкое срѣдство за прѣдаване безъ жица електрическата енергия отъ земята на мотора на една машина въ пълно летение. Азъ не знам какъ ще стане това, но нѣма причина да се мисли, че това е невъзможно; на всѣки случай, това ще стане единъ день. Естественно, ако туй откритие стане утрѣ, въпроса за двигателна сила за въздушното летение веднага ще бѫде разрѣшенъ. На апарата ще се дава колкото щѣте сила и ще го карате са каквато бързина искате. Но, докато стане това откритие, въздухоплавателитѣ ще трѣбва да се задоволяватъ съ експлозивнитѣ мотори. Но дори и тѣзи мотори може много да се усъвършенствуватъ. За сега, тѣ се пълнятъ съ масло. Маслото се запалва и избухва, но има други по-згодни вещества, съ които се правятъ опити. Ако тия опити излѣзатъ *сполучливи*, *съ това ще направи* една голѣма стжпка касателно силата на хвърчащитѣ машини. И отъ една спортна играчка, аероплана ще се прѣвърне въ единъ твърдѣ полезенъ и практиченъ инструментъ.

1 Варненски Сждебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7537.

На основание писменното заявление на синдика по несъстоятелността на Ст. Чирпанлиевъ, обявявамъ, че на 18 ноември т. г. 9 часа прѣди обѣдъ въ гр. Варна, а на 20 ноември 9 ч. прѣди обѣдъ въ село Рѣка Девня, ще продавамъ слѣднитѣ движими имоти на втора публична продажба съ намалени цѣни:

I. Въ г. Варна на 18 того, именно: 1) Огледало голѣмо съ масичка, за 48 лева; 2) висяща лампа голѣма за 12 лева; 3) кандило срѣбърно за 8 л. 80 ст.; 4) малка масичка съ плюшена покривка за 12 лева; 5) три пердета транспортни за 3 лева 60 ст; 6) седемъ пердета басмени за 3 л. 80 ст. 7) попивателна за 30 ст: 8) мушама за маса за 60 ст.; 9) тучена печка съ бурии за 9 лева; 10) Голѣмъ сѫндъкъ вехтъ за 3 л. 60 ст.; 11) Голѣма маса дървена за 7 л. 20 ст.; 12) Ограда дъсчена за 24 лева) 13) печка тенекиена за 60 ст.; 14) Закачалка за дрехи 90 ст.; 15) мастилница за 60 ст.

I. Въ с. Рѣка Девня на 20 того. 1) 460 празднн торби нови за 117л.; 2) 10 торби мамулено брашно за 30 лева; 3) 3·75 м. каишъ за 27 лв.; 4) единъ малъкъ кантарь за 18 лв.; 5) писалищна маса за 18 лева; 6) четвъртита маса за 6 л; 7) единъ чифтъ воденични камъни за 240 лв.; 8) мостаръ (четвъртита дъска) за 2 лв. 40 ст.; 9) двѣ шила аа 30 ст.; 10 една пила за 60 ст.; 11) една зъмба за 30 ст; 12) една боазъ казасж за 60 ст.; 13) Везни съ 7 кгр. и 900 гр. за 6 лв.; 14) една мотика вета за 60 ст; 15) една печка за 1 лв. 80 ст.; 16) Единъ варелъ празенъ за 1 л 20 ст; 17) двѣ качета за вода за 6 лв.; 18) едно сито плѣтено за 1 лв. 20 ст.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката и заинтересуванитѣ могатъ да се явяватъ въ горѣопрѣдѣленото мѣсто, въ опрѣдѣлений день и часъ да наддаватъ.

гр. Варна, 10 ноември 1910 г.

I Сжд. Приставъ: Х. Н. Бакаловъ

Нова Библиотека. Отбрани произведения изъ всемирната литература; добри прѣводи отъ познати български писатели. Излиза седмично. Отдѣленъ номеръ — 30 ст. *Абонаментъ за 10 номера — 3 лв. прѣдплатени.*

Търсятъ се дѣятелни настоятели.

Адресъ:

1—3 *Книгоиздателство „ЗНАМЕ“ — София.*

Д-ство „Ръкодѣлность“ въ Варна

има фабрика за работене на модерни мобели, врати прозорци и всѣкакъвъ видъ столарски издѣлия.

Има складъ на ГОТОВИ МОБЕЛИ въ дюгеня на г. Апостолидисъ, ул. „Аспарухъ“, близо до „Пазаръ Парушъ“.

Приема и поржчки.

Работа солидна и изящно хубава. 7—10

Печатница „Просвѣта“ — Варна.